

40 DANA ZA ŽIVOT

33. dan, 17. 3. 2024.

Nakana:

Molimo kako bismo se približili Isusu kroz ovo 40-dnevno putovanje.

Sveto pismo:

I dođe učenicima i nađe ih pozaspale pa reče Petru: »Tako, zar niste mogli jedan sat probdjeti sa mnom? Bdižite i molite da ne padnete u napast! Duh je, istina, voljan, no tijelo je slabo.« (Mt 26, 40 - 41)

Razmatranje:

Svijest odgovornosti pred Bogom kao duhovnog poglavara, ljubav prema narodu iz kojega sam nikao i pijetet prema domovini potiču me, da se na Vas, vrlo cijenjeni gospodine, kao i na Vaše ostale liječničke drugove obratim sa nekoliko riječi u pitanju, koje ne samo duboko zadire u ljudsku savjest, nego je i od golemog značenja za čitav narodni život.

To je pitanje abortusa, koji je zauzeo toliki mah u našoj domovini, da pomalo zadobiva karakter pravog narodnog samoubojstva. To narodno zlo možete Vi po naravi svoga zvanja najuspješnije da pobijate. I upravo u toj činjenici nalaz opravdanje i ovaj moj apel na Vas.

Pobačaj je zlo u sebi. Nikakve socijalne indikacije, nikakvi naučni razlozi ne mogu opravdati direktnog pobačaja, niti učiniti da on bude nešto drugo nego što uistinu jest, i što pred Bogom ostaje, naime ubojstvo nevinog čovjeka. A hotimična ubojstvo nevinog čovjeka vapi u nebo za osvetom. Ono je odurno i grešno uvijek, a osobito onda, ako mu je izvor osobni interes i pohlepa težnja za stjecanjem.

Pobačaj je i golemo socijalno zlo, koje je donijelo toliko nevolja ne samo pojedincima, nego čitavim familijama teško ranila stablo narodnog života u naše doba.

No dok pred one, koji treba da budu prvaci u borbi protiv pobačaja iznosim njegovu unutarnju socijalnu zloću, predviđam, da će se neki možda samo sažalno nasmijati nad mojim apelom. Ali nikakav prezirni smiješak ne može ukloniti nepromjenjive stvarnosti, koja izvire iz naravnog

zakona i pozitivne objave, a ta jest, da je direktni abortus u sebi teško etičko zlo. Isto tako ne može izbrisati žalosnih činjenica i krvavih rana, što ih je po priznanju istinskih promatrača narodnog života i našem hrvatskom narodnom životu nanio porok pobačaja.

Stoga bi i prezirni smiješak nad mojim apelom bio samo odraz dubokog pomanjkanja one životne ozbiljnosti, kojom svi, uistinu misaoni i etički pojedinci moraju prosuđivati najdublja i najzamašnija pitanja duše i vječnosti, obitelji i naroda. Upravo stoga s druge strane ni časom ne sumnjam, da će mnoga gospoda, kojima je upravljeno ovo pismo, prožeta visokom vjerskom i etičkom svijesti, u plemenitosti svoje duše osjetiti, kako su moje riječi istinite i opravdane.

U svijesti dakle velike odgovornosti pred Bogom, u ljubavi prema narodu mome i domovini, koja je u meni jača od svakog ljudskog obzira i u dubokoj nadi, da će moje riječi biti primljene onom ljubavi kojom sam ih i napisao, obraćam se evo na Vas, vrlo poštovani gospodine, kao liječnika, te Vas molim, da u okviru svoga znanja, gdje je (uz religioznu pouku) dana najveća mogućnost borbe protiv pobačaja, poradite što intenzivnije oko toga, da ove naše narodne sramote i rane što prije nestane. Neka Vas, tom plemenitom nastojanju vode visoki motivi istinske i prave ljubavi prema narodu i visoka etička svijest, koja izvire iz duboko ukorijenjene religiozne spoznaje vječnog zakonodavca i neuklonjive sankcije njegova zakona, koja nikad neće izostati, pa ni onda, kad su pobačaj možda odobrili ili prelaze šutke preko njega ljudski zakoni.

bl. Alojzije Stepinac, okružno pismo protiv pobačaja upravljeno liječnicima, 10. 1. 1940.

Molitva:

Zdravo Kraljice, majko milosrđa, živote, slasti i ufanje naše, zdravo. K tebi vapimo prognani sinovi Evini. K tebi uzdišemo tugujuć i plaćući u ovoj suznoj dolini. Svrni, dakle, zagovornice naša, one svoje milostive oči na nas, te nam poslije ovoga progona pokaži Isusa, blagoslovljeni plod utrobe tvoje, o blaga, o mila, o slatka Djevice Marijo!